

2006. október 24., kedd

10. felhívja a Bizottságot, hogy fordítson kellő figyelmet a harmadik országokbeli menedzsmentvállalatok és befektetési cégek hasonló elvárásaira és biztosítsa, hogy ezek a cégek egyértelműen megnevezzék illetékes hatóságukat, vagy ha ez nincs szabályozva, ezt egyértelműen közölgjék;
11. szükségesnek véli, hogy a tagországok összehangolják erőfeszítéseiket, amikor megállapítják a nyilvánosságra hozandó adatokra vonatkozó minimális szabályokat;
12. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül a tájékoztatásra vonatkozó hatályos szabályokat;
13. elfogadja a végrehajtási intézkedéseket;
14. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és az Európai Értékpapír-piaci Szabályozók Bizottságának.

P6_TA(2006)0436

A tőzsdei tájékoztatóról szóló irányelv végrehajtási intézkedései (2. szint)

Az Európai Parlament állásfoglalása a tájékoztatóról szóló irányelvben és az átláthatósági irányelvben említett, harmadik országbeli értékpapír-kibocsátók által alkalmazott számviteli standardokról és azoknak a nemzetközi pénzügyi jelentési szabvánnyal (IFRS) való egyenértékűségéről (a 809/2004/EK rendeletnek a tájékoztatókba foglalt múltbeli adatok összeállítását szabályozó számviteli standardok vonatkozásában történő módosításáról szóló bizottsági rendelettervezet és a nemzetközileg elfogadott számviteli standardok szerint készített információk harmadik országbeli értékpapír-kibocsátók általi használatáról szóló bizottsági határozattervezet)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az értékpapírok nyilvános kibocsátásakor vagy piaci bevezetésekor közzeendő tájékoztatóról szóló, 2003. november 4-i 2003/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾, különösen annak 7. cikke (1) bekezdésére,
- tekintettel a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények harmonizációjáról szóló, 2004. december 15-i 2004/109/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽²⁾, különösen annak 23. cikke (4) bekezdésére,
- tekintettel a nemzetközi számviteli standardok alkalmazásáról szóló, 2002. július 19-i 1606/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽³⁾,
- tekintettel a 809/2004/EK rendeletnek a tájékoztatókba foglalt múltbeli adatok összeállítását szabályozó számviteli standardok vonatkozásában történő módosításáról szóló bizottsági rendelettervezetre,
- tekintettel a nemzetközileg elfogadott számviteli standardok szerint készített információk harmadik országbeli értékpapír-kibocsátók általi használatáról szóló bizottsági határozattervezetre,
- tekintettel a 2006. július 17-i 2006/512/EK tanácsi határozattal módosított ⁽⁴⁾, a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozatra ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ HL L 345., 2003.12.31., 64. o.

⁽²⁾ HL L 390., 2004.12.31., 38. o.

⁽³⁾ HL L 243., 2002.9.11., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 200., 2006.7.22., 11. o.

⁽⁵⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

2006. október 24., kedd

- tekintettel a Bizottság elnöke, Romano Prodi által 2002. február 5-én a Parlamentnek tett nyilatkozatra,
- tekintettel a Lámfalussy-jelentés összefüggésében elfogadott, a pénzügyi szolgáltatásokkal kapcsolatos jogszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. február 5-i állásfoglalására⁽¹⁾,
- tekintettel a 2004/809/EK rendeletet módosító bizottsági rendelettervezethez és a nemzetközileg elfogadott számviteli standardok szerint készített információk harmadik országbeli értékpapír-kibocsátók által történő használatáról szóló végrehajtási határozattervezethez javasolt módosításokra, amelyeket a Gazdasági és Monetáris Bizottság 2006. október 4-én elfogadott,
- tekintettel a Bizottság válaszaira a javasolt módosításokkal kapcsolatban, amelyeket az előadónak és a Gazdasági és Monetáris Bizottság elnökének címzett 2006. október 18-i levélben továbbítottak a Parlamentnek,
- tekintettel az ECOFIN 2006. május 5-i következtetéseire, amelyek hangsúlyozzák a felügyelet, a koordináció és az EU-n belüli konvergencia fontosságát,
- tekintettel eljárási szabályzata 81. cikkére és 103. cikkének (2) bekezdésére,

1. kéri a Bizottságot, hogy a legmesszebbmenőkig a 2003/71/EK és a 2004/109/EK irányelv által ráruházott hatáskörök keretein belül járjon el, a Szerződés vonatkozó rendelkezéseivel összhangban, annak érdekében, hogy biztosítsa a jogbiztonságot a pénzügyi szereplők számára;

2. rámutat arra, hogy a végrehajtási intézkedéstervezetek megvalósítható megoldást jelentenek a befektetési cégek és a kereskedés egyéb helyszínei számára nyújtott jobb működési környezetre, valamint a hatékony, átlátható és biztonságos európai uniós pénzpiacokra irányuló célkitűzések elérésére;

3. hangsúlyozza, hogy a végrehajtási intézkedések közzététele óta a Parlament munkáját a verseny, valamint a pénzügyi piacok, az érintettek (részvényesek, kibocsátók és felhasználók), a szabályozó hatóságok és a demokratikusan megválasztott képviselők számára biztosított átláthatóság közötti egyensúly megteremtésére irányuló jogszabályok tiszteletben tartása motiválta;

4. üdvözlí a Bizottságnak a Parlamenttel való együttműködése során kinyilvánított szándékát, miszerint a lehető legjobb eredményt kívánja elérni minden érintett fél számára; emlékeztet arra, hogy a 2. szintű intézkedések esetében a Parlamentet már az előkészítő munka legkorábbi szakaszába be kell vonni és tájékoztatni kell;

5. megjegyzi, hogy a 2003/71/EK és a 2004/109/EK irányelv végrehajtási intézkedései kidolgozásának folyamata gyakorlatilag előzmények nélküli az EU jogszabályainak szokásos kidolgozása tekintetében; hangsúlyozza ezért, hogy az intézményközi kapcsolatok pozitív irányba fejlődése érdekében minden érintett intézmény számára kölcsönösen kielégítő megoldást kell találni;

6. kéri a Bizottságot, hogy hosszabbítsa meg az Európai Értékpapír-piaci Szabályozók Bizottsága (CESR) 2004. június 25-i mandátumát, hogy az támogatni tudja az illetékes nemzeti hatóságok harmadik országokkal szembeni bánásmódjának harmonizálását, és szakmai tanácsot tudjon nyújtani annak megítéléséhez, hogy harmadik országok nemzeti szabályai – eltekintve az Egyesült Államok, Japán és Kanada általánosan elfogadott számviteli elveitől (GAAP-októl) – megfelelnek-e a nemzetközi pénzügyi jelentési szabványoknak (IFRS), amennyiben a szóban forgó harmadik országok számára lehetővé teszik, hogy ne írják újra pénzügyi kimutatásaikat 2007. január 1-től 2009. január 1-ig;

7. hangsúlyozza, hogy a 2007. január 1-től 2009. január 1-ig tartó időszakot a Bizottságnak arra kellene felhasználnia, hogy tárgyalásokat folytasson vagy kezdeményezzen az IFRS és a harmadik országokban hatályos GAAP-ok közötti konvergencia megvalósítása érdekében; kéri a Bizottságot, hogy mutassa be munka-programját az európai értékpapír-bizottságnak (ESC) és a Parlamentnek, amelyben felvázolja az IFRS és a harmadik országokban hatályos GAAP-ok közötti konvergencia tekintetében harmadik országokkal folytatandó tárgyalásokat;

⁽¹⁾ HL C 284. E, 2002.11.21., 115. o.

2006. október 24., kedd

8. hangsúlyozza, hogy a harmadik országokban hatályos GAAP-ok fejlődése nem szabad, hogy kizárólag technikai kérdés legyen, de figyelembe kell venni gazdasági és szabályozási kérdéseket is;
9. kéri a Bizottságot, hogy a befektetők védelmének biztosítása érdekében dolgozza ki az ekvivalencia meghatározását, amely magában foglalja a harmadik országokban az IFRS hatálya alá tartozó európai kibocsátók tekintetében előírt megfelelési szabályok, valamint a harmadik országok számviteli szabályai és az IFRS közötti eltérések részletes és objektív elemzéséhez szükségesnek tartott követelmények következetes alkalmazását;
10. úgy véli, hogy amennyiben 2009. január 1-ig nem születik megállapodás az IFRS és az Egyesült Államokban érvényes GAAP-ok közötti megfelelésről a (9) bekezdésben foglaltak szerint, az Európában működő amerikai vállalkozásoknak teljes egészében az IFRS-t kell alkalmazniuk; kéri az Unió többi érintett hatóságát, hogy ilyen értelemben foglaljon állást;
11. elégedetlenségét fejezi ki amiatt, hogy a folyamat ilyen késői szakaszában új intézkedéseket hoztak a szakmai értékpapírok további két évre szóló mentesítéséről, és azokat nem tartja megfelelőnek;
12. elfogadja a végrehajtási intézkedéseket, amennyiben a Bizottság figyelembe veszi a fenti pontokat;
13. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint az Európai Értékpapír-piaci Szabályozók Bizottságának.

P6_TA(2006)0437

A női bevándorlás, a női bevándorlók szerepe és helye az EU-ban

Az Európai Parlament állásfoglalása a női bevándorlásról: a női bevándorlók szerepe és helye az Európai Unióban (2006/2010(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az ILO (Nemzetközi Munkaügyi Szervezet) migráns munkavállalókról szóló egyezményére (1949), a visszaélésekre alkalmat adó körülmények között történő munkaerő-vándorlásról, a migráns munkások egyenlő esélyeinek előmozdításáról és a velük való bánásmódról szóló ILO-egyezményre (1975) és a migráns munkások és családtagjaik jogainak védelméről szóló ENSZ-egyezményre (1990),
- tekintettel az emberkereskedelem, különösen a nő- és gyermekkereskedelem megakadályozásáról, viszszafejtéséről és megbüntetéséről szóló jegyzőkönyvre (2000) és a migránsok szárazföldön, tengeren és légi úton való csempészete elleni jegyzőkönyvre (2000), amely két jegyzőkönyv az Egyesült Nemzetek nemzetközi szervezett bűnözés elleni egyezményét egészíti ki,
- tekintettel a menekültek helyzetére vonatkozó egyezményre (1951) és annak a menekültek helyzetére vonatkozó jegyzőkönyvére (1967),
- tekintettel a világnépesedés helyzetéről szóló ENSZ-jelentésre (2006): „A remény útja: Nők és a nemzetközi migráció”,
- tekintettel a harmadik országok emberkereskedelem áldozatává vált vagy az illegális bevándorlás megkönnyítésére irányuló cselekményekkel érintett, a hatáskörrel rendelkező hatóságokkal együttműködő állampolgárai részére kiállított tartózkodási engedélyről szóló, 2004. április 29-i 2004/81/EK tanácsi irányelvre⁽¹⁾,
- tekintettel az EK-Szerződésnek a megkülönböztetés leküzdéséről szóló 13. cikkére,
- tekintettel az EK-Szerződés 63. cikkére, amely hatáskörrel és illetékességgel ruhazza fel a Közösséget a bevándorlás és a menekültügy területén,

⁽¹⁾ HL L 261., 2004.8.6., 19. o.